

دفتر مجلس انصار اللہ بھارت

Office Of The Majlis Ansarullah Bharat

Mohallah Ahmadiyya Qadian-143516, Distt.Gurdaspur (Punjab) INDIA

Mob: +919682536974, E-Mail: ansarullah@gadian.in ਮੁਹੱਲਾ ਅਹਮਦੀਆ ਕਾਦੀਆਂ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਗੁਰਦਾਸਪੁਰ (ਪੰਜਾਬ)

ਆਂਹਜ਼ਰਤ ਸੱਲ-ਲੱਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ-ਵਸੱਲਮ ਦੇ ਅਜ਼ੀਮ ਉਸਵੇ ਦਾਨ ਪੁੰਨ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਆਪ ਸੱਲ-ਲੱਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ-ਵਸੱਲਮ ਦੇ ਉੱਚੇ ਅਖ਼ਲਾਕ ਦਾ ਦਿਲ ਅਫ਼ਰੋਜ਼ ਤਜ਼ਕਿਰਾ।

ਸੰਖੇਪ ਵਿਵਰਨ ਖ਼ੁਤਬਾ ਜੁਮਆ ਹਜ਼ਰਤ ਮਿਰਜ਼ਾ ਮਸਰੂਰ ਅਹਮਦ ਖ਼ਲੀਫ਼-ਤੁਲ-ਮਸੀਹ ਅਲ-ਖ਼ਾਮਿਸ ਅੱਯਦਾਹੁੱਲਾਹੁ ਤਆਲਾ ਬਿਨਸ੍-ਰਿਹਿਲ੍ ਅਜ਼ੀਜ਼, 12 ਜੂਨ 2026 ਈ., ਮਸਜਿਦ ਮੁਬਾਰਕ, ਇਸਲਾਮਾਬਾਦ ਟਿਲਫ਼ੋਰਡ, ਯੂ.ਕੇ.

أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ ﴿١﴾ أَمَّا بَعْدُ فَأَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ ﴿٢﴾ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿٣﴾ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٤﴾ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ ﴿٥﴾ مُلِكِ يَوْمِ الدِّينِ ﴿٦﴾ إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ ﴿٧﴾ اهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ ﴿٨﴾ صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ ﴿٩﴾

ਤਸੱਹੁਦ, ਤਅੱਵੁਜ਼, ਸੂਰਤ ਫ਼ਾਤਿਹਾ, ਸੂਰਤ ਬਕਰਰ ਦੀ ਆਯਾਤ 275 ਅਤੇ **ਸੂਰਤ ਜ਼ਾਰਿਯਾਤ** ਦੀ ਆਯਤ 20 ਦੀ ਤਿਲਾਵਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹਜ਼ੂਰ ਅਨਵਰ ਅੱਯਦਾ ਹੁੱਲਾਹੁ ਤਆਲਾ ਬਿਨਸ੍-ਰਿਹਿਲ੍ ਅਜ਼ੀਜ਼ ਨੇ ਫ਼ਰਮਾਇਆ ਪਹਿਲੀ ਆਯਤ ਜਿਹੜੀ ਮੈਂ ਪੜ੍ਹੀ ਹੈ, ਉਹ **ਸੂਰਤ ਬਕਰਰ** ਦੀ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਅਨੁਵਾਦ ਹੈ ਕਿ ਜਿਹੜੇ ਲੋਕ ਆਪਣੇ ਮਾਲ ਰਾਤ ਦਿਨ ਖ਼ੁਫ਼ੀਆ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੀ ਅਤੇ ਜ਼ਾਹਿਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੀ ਅੱਲਾਹ ਦੀ ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਖ਼ਰਚ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਰੱਬ ਦੇ ਕੋਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਬਦਲਾ ਮਹਿਫੂਜ਼ ਹੈ। ਨਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ **ਖ਼ੋਫ਼** ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਹ **ਗ਼ਮਗੀਨ** ਹੋਣਗੇ।

ਦੂਸਰੀ ਆਯਤ **ਸੂਰਤ ਜ਼ਾਰਿਯਾਤ** ਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅੱਲਾਹ ਤਆਲਾ ਫ਼ਰਮਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਾਲ ਵਿੱਚ ਮੰਗਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦਾ ਵੀ ਹੱਕ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਹੜੇ ਮੰਗ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਸਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵੀ ਹੱਕ ਸੀ। ਅੱਜ ਮੈਂ ਆਂਹਜ਼ਰਤ ਸੱਲ-ਲੱਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ-ਵਸੱਲਮ ਦੇ ਦਾਨ ਪੁੰਨ ਦੇ ਉਸਵੇ ਦੇ ਬਾਰੇ ਕੁੱਝ ਰਵਾਇਤਾਂ ਬਿਆਨ ਕਰਾਂਗਾ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਰਿਵਾਇਤਾਂ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਪ ﷺ ਦਾ ਆਪਣਾ ਅਮਲ ਕੀ ਸੀ ਅਤੇ ਆਪ ﷺ ਨੇ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਮੋਮਿਨਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਰਵਾਲੇ ਨਾਲ **ਤਵੱਜੋ** ਦਵਾਈ ਹੈ। ਕੁਰਆਨ ਕਰੀਮ ਵਿੱਚ ਅੱਲਾਹ ਤਆਲਾ ਨੇ **ਲੋੜਵੰਦਾਂ** ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਵੱਲ ਬਹੁਤ ਤਵੱਜੋ ਦਵਾਈ ਹੈ। ਆਪ ﷺ ਨੇ ਇਸ ਪਾਸੇ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਆਪਣੇ ਇਰਸ਼ਾਦਾਂ ਬਲਕਿ ਆਪਣੇ ਅਮਲੀ ਨਮੂਨੇ ਨਾਲ ਵੀ ਬਹੁਤ ਤਵੱਜੋ ਦਵਾਈ ਹੈ। ਹਜ਼ਰਤ ਅਨਸ ਰਜ਼ਿ ਅੱਲਾਹੁ ਅਨਹੁ ਬਿਆਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਆਪ ﷺ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਇਆ ਅਲਫ਼ਾਜ਼ ਦੇ ਨਾਲ ਦੁਆ ਕਰਦੇ ਸਨ ਕਿ ਐ ਅੱਲਾਹ! ਮੈਂ **ਕੰਜੂਸੀ, ਸੁਸਤੀ, ਬਦ-ਤਰੀਨ ਉਮਰ** ਅਤੇ **ਕ਼ਬਰ ਦੇ ਅਜ਼ਾਬ** ਅਤੇ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਅਤੇ ਮੌਤ ਦੇ **ਫਿਤਨੇ** ਤੋਂ ਤੇਰੀ ਪਨਾਹ ਮੰਗਦਾ ਹਾਂ।

ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹਜ਼ਰਤ ਅਨਸ ਰਜ਼ਿ ਅੱਲਾਹੁ ਅਨਹੁ ਤੋਂ ਹੀ ਰਿਵਾਇਤ ਹੈ, ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਆਪ ﷺ ਇਹ ਦੁਆ ਕਰਦੇ ਸਨ: **اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْهَمِّ وَالْحُزْنِ وَالْعُجْزِ وَالْكَسَلِ وَالْجُبْنِ وَالْبُخْلِ وَضَلَجِ الدِّينِ وَغَلْبَةِ الرِّجَالِ**

ਯਾਨੀ ਐ ਅੱਲਾਹ! ਮੈਂ ਤੇਰੀ ਪਨਾਹ ਲੈਂਦਾ ਹਾਂ **ਫਿਕਰ** ਅਤੇ **ਗ਼ਮ** ਤੋਂ, **ਆਜ਼ਜ਼ੀ** ਅਤੇ **ਸੁਸਤੀ** ਅਤੇ **ਬੁਜ਼ਦਿਲੀ** ਅਤੇ **ਕੰਜੂਸੀ** ਅਤੇ **ਕ਼ਬਰੇ** ਦੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੋਣ ਅਤੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ **ਗ਼ਲਬੇ** ਤੋਂ।

ਅੱਲਾਹ ਤਆਲਾ ਦੀ ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਖ਼ਰਚ ਕਰਨ ਦੇ ਬਾਰੇ ਆਪ ﷺ ਨੇ ਇਹ ਨਸੀਹਤ ਫ਼ਰਮਾਈ ਕਿ ਥੈਲੀ ਦਾ ਮੂੰਹ ਬੰਨ੍ਹ ਕੇ ਨਾ ਰੱਖਿਆ ਕਰੋ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਵੀ ਰੋਕ ਲਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਫ਼ਰਮਾਇਆ ਗਿਣਦੇ ਨਾ ਰਿਹਾ ਕਰੋ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਅੱਲਾਹ ਤਆਲਾ ਵੀ ਗਿਣ ਗਿਣ ਕੇ ਦੇਵੇਗਾ। ਫ਼ਰਮਾਇਆ ਦਾਨ ਪੁੰਨ ਕਰਨ ਵਾਲਾ **ਅੱਲਾਹ** ਦੇ ਕਰੀਬ ਹੈ, **ਜੱਨਤ**

ਦੇ ਕਰੀਬ ਹੈ, **ਲੋਕਾਂ** ਦੇ ਕਰੀਬ ਹੈ ਅਤੇ **ਅੱਗ** ਤੋਂ ਦੂਰ ਹੈ ਜਦਕਿ ਕੰਜੂਸੀ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਅੱਲਾਹ ਤੋਂ, ਜੱਨਤ ਤੋਂ, ਲੋਕਾਂ ਤੋਂ ਦੂਰ ਹੈ ਪਰ ਅੱਗ ਦੇ ਨਜ਼ਦੀਕ ਹੈ। ਜੱਨਤ ਵਿੱਚ **ਧੋਖੇਬਾਜ਼**, **ਕੰਜੂਸ** ਅਤੇ **ਅਹਿਸਾਨ** ਜਤਾਉਣ ਵਾਲਾ ਦਾਖ਼ਿਲ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਮੋਮਿਨ ਸਾਦੀ ਤਬੀਅਤ ਵਾਲਾ ਅਤੇ ਦਾਨ ਪੁੰਨ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦ ਕਿ ਗੁਨਾਹਗਾਰ ਧੋਖਾ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਅਤੇ ਗੀਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਇੱਕ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਨਸੀਹਤ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਆਪ ﷺ ਨੇ ਫ਼ਰਮਾਇਆ ਕਿ ਐ ਇਬਨਿ ਆਦਮ! ਤੇਰਾ ਆਪਣੀ ਲੋੜ ਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮਾਲ ਖ਼ਰਚ ਕਰਨਾ ਤੇਰੇ ਲਈ ਬਿਹਤਰ ਹੈ, ਤੇਰਾ ਉਸ ਨੂੰ ਰੋਕ ਰੱਖਣਾ ਤੇਰੇ ਲਈ ਬੁਰਾ ਹੈ, ਲੋੜ ਜਿੰਨਾ ਰੋਕ ਰੱਖਣ 'ਤੇ ਕੋਈ ਨਿੰਦਿਆ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਤੂੰ ਉਸ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਜਿਸ ਦੀ ਪਰਵਰਿਸ਼ ਤੇਰੇ ਜ਼ਿੰਮੇ ਹੈ, ਉਤੇ ਵਾਲਾ ਹੱਥ ਥੱਲੇ ਵਾਲੇ ਹੱਥ ਤੋਂ ਬਿਹਤਰ ਹੈ।

ਇੱਕ ਵਾਰ ਆਂਹਜ਼ਰਤ ਸੱਲ-ਲੱਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ-ਵਸੱਲਮ ਹਜ਼ਰਤ ਬਿਲਾਲ ਰਜ਼ਿ ਅੱਲਾਹੁ ਅਨਹੁ ਦੇ ਕੋਲ਼ ਤਸ਼ਰੀਫ਼ ਲਿਆਏ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੋਲ਼ ਖਜੂਰ ਦੀ ਇੱਕ ਢੇਰੀ ਜਮ੍ਹਾ ਸੀ ਜਿਹੜੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਨਬੀ ਕਰੀਮ ﷺ ਅਤੇ ਆਪ ﷺ ਦੇ ਮਹਿਮਾਨਾਂ ਦੇ ਲਈ ਜਮ੍ਹਾ ਕਰ ਰੱਖੀ ਸੀ। ਆਪ ﷺ ਨੇ ਹਜ਼ਰਤ ਬਿਲਾਲ ਰਜ਼ਿ ਅੱਲਾਹੁ ਅਨਹੁ ਨੂੰ ਮੁਖ਼ਤਿਬ ਕਰਕੇ ਫ਼ਰਮਾਇਆ: ਕੀ ਤੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਡਰਦਾ ਕਿ ਇਸ ਢੇਰ 'ਤੇ **ਜਹੱਨਮ** ਦੀ ਗਰਮ **ਲਪਟ** ਆਣ ਪਹੁੰਚੇ। ਫਿਰ ਆਪ ﷺ ਨੇ ਫ਼ਰਮਾਇਆ: ਐ ਬਿਲਾਲ! ਖ਼ਰਚ ਕਰਦਾ ਜਾ, ਖੁਦਾਇ ਜੁਲ੍ਹ-ਅਰਸ਼ ਦੇ ਹੁੰਦੇ ਹੋਏ ਫ਼ਿਕਰ ਫ਼ਾਕੇ ਤੋਂ ਨਾ ਡਰ।

ਇੱਕ ਮੌਕੇ ਤੇ ਆਪ ﷺ ਨੇ ਫ਼ਰਮਾਇਆ ਕਿ ਮੈਂ ਤਾਂ ਸਿਰਫ਼ **ਵੰਡਣ** ਵਾਲਾ ਹਾਂ **ਦੇਣ** ਵਾਲਾ ਤਾਂ ਅੱਲਾਹ ਹੈ। ਦਾਨ ਪੁੰਨ ਦੀ ਸਿਫ਼ਤ ਆਪ ﷺ ਵਿੱਚ **ਬਅਸਤ** ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਪਾਈ ਜਾਂਦੀ ਸੀ ਜਿਸ ਦੀ **ਗਵਾਹੀ** ਅਸੀਂ ਹਜ਼ਰਤ ਖ਼ਦੀਜ਼ਾ ਰਜ਼ਿ ਅੱਲਾਹੁ ਅਨਹੁ ਦੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਾਂ ਜਿਹੜਾ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰੀ ਦੇ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਆਪ ﷺ ਨੇ ਦਿੱਤਾ। ਆਪ ﷺ ਨੇ ਫ਼ਰਮਾਇਆ ਸੀ ਕਿ ਘਬਰਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ, ਅੱਲਾਹ ਦੀ ਕ਼ਸਮ! ਅੱਲਾਹ ਆਪ ﷺ ਨੂੰ ਕਦੀ **ਰੁਸਵਾ** ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ। ਆਪ ﷺ ਸਿਲਾ ਰਹਿਮੀ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਕਮਜ਼ੋਰ ਦਾ **ਬੋਝ** ਉਠਾਉਂਦੇ ਹੋ, ਉਹ **ਨੇਕੀਆਂ** ਕਰਦੇ ਹੋ ਜਿਹੜੀਆਂ ਖ਼ਤਮ ਹੋ ਚੁੱਕੀਆਂ ਹਨ, **ਮਹਿਮਾਨ ਨਵਾਜ਼ੀ** ਕਰਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਹਕੀਕੀ **ਮੁਸੀਬਤਾਂ** ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰਦੇ ਹੋ।

ਆਂਹਜ਼ਰਤ ਸੱਲ-ਲੱਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ-ਵਸੱਲਮ ਨੇ ਫ਼ਰਮਾਇਆ ਕਿ ਦੋ ਆਦਤਾਂ ਮੋਮਿਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ। ਇੱਕ ਕੰਜੂਸੀ ਅਤੇ ਦੂਸਰੀ ਬੁਰਾ ਸੁਭਾਅ। ਫ਼ਰਮਾਇਆ **ਜ਼ੁਲਮ** ਤੋਂ ਬਚੋ, **ਕੰਜੂਸੀ** ਅਤੇ **ਹਿਰਸ** ਤੋਂ ਬਚੋ, ਯਕੀਨਨ ਕੰਜੂਸੀ ਨੇ ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਹਲਾਕ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇੱਕ ਸ਼ਖ਼ਸ ਦੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਹਿਰਸ ਅਤੇ ਕੰਜੂਸੀ ਅਤੇ ਇਮਾਨ ਇਕੱਠੇ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ।

ਹਜ਼ਰਤ ਅਨਸ ਰਜ਼ਿ ਅੱਲਾਹੁ ਅਨਹੁ ਬਿਆਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਆਪ ﷺ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਭ ਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ **ਹਸੀਨ** ਸਨ। ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਭ ਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਦਾਨ ਪੁੰਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਨ। ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਭ ਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ **ਬਹਾਦੁਰ** ਸਨ।

ਆਪ ﷺ ਨੇ ਫ਼ਰਮਾਇਆ ਕਿ ਅੱਲਾਹ ਸਭ ਦਾਨ ਪੁੰਨ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਦਾਨ ਪੁੰਨ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਨਸਾਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਭ ਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਦਾਨ ਪੁੰਨ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹਾਂ।

ਰਿਵਾਇਤਾਂ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਹੈ ਕਿ ਆਪ ﷺ **ਰਮਜ਼ਾਨ** ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਦਾਨ ਪੁੰਨ ਕਰਦੇ ਸਨ ਅਤੇ **ਖ਼ੈਰ** ਅਤੇ **ਭਲਾਈ** ਵਿੱਚ ਆਪ ﷺ ਤੇਜ਼ ਹਨੇਰੀ ਤੋਂ ਵੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਤੇਜ਼ ਹੋ ਜਾਇਆ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਆਪ ﷺ ਫ਼ਰਮਾਉਂਦੇ ਸਨ ਕਿ ਜੇਕਰ ਮੇਰੇ ਕੋਲ਼ **ਤਿਹਾਮਾ** ਦੇ ਪਹਾੜਾਂ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਸੋਨਾ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਮੈਂ ਉਹ ਸਭ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਵੰਡ ਦਿੰਦਾ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਝੂਠਾ ਜਾਂ ਕੰਜੂਸ ਨਹੀਂ ਪਾਓਗੇ। ਫ਼ਰਮਾਇਆ ਕਿ ਮੈਂ ਪਸੰਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਕਿ ਮੇਰੇ ਕੋਲ਼ **ਉਹਦ** ਪਹਾੜ ਜਿੰਨਾ ਸੋਨਾ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਤੀਸਰੀ ਰਾਤ ਲੰਘ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਉਸ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦੀਨਾਰ ਵੀ ਮੇਰੇ ਕੋਲ਼ ਬਚ ਜਾਵੇ ਸਿਵਾਏ ਉਸ ਦੇ ਜੋ ਮੈਂ **ਕਰਜ਼** ਅਦਾ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਰੱਖ ਛੱਡਿਆ ਹੋਵੇ। ਫ਼ਰਮਾਇਆ: ਜਿਹੜੇ ਬਹੁਤ ਮਾਲਦਾਰ ਹਨ ਅਤੇ ਲੋੜਵੰਦਾਂ 'ਤੇ ਖ਼ਰਚ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਉਹੀ ਕਿਆਮਤ ਦੇ ਦਿਨ ਬਹੁਤ ਗ਼ਰੀਬ ਹੋਣਗੇ।

ਇਕ ਸ਼ਖ਼ਸ ਨੇ ਆਪ ﷺ ਕੋਲੋਂ ਦੇ ਪਹਾੜਾਂ ਦੇ ਦਰਮਿਆਨ ਜਿੰਨੀਆਂ ਵੀ **ਬੱਕਰੀਆਂ** ਸਨ ਸਭ ਮੰਗ ਲਈਆਂ। ਆਪ ﷺ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਉਹ ਸਭ ਦੇ ਦਿੱਤੀਆਂ। ਉਹ ਆਪਣੀ ਕੌਮ ਦੇ ਕੋਲ ਗਿਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਐ ਮੇਰੀ ਕੌਮ! ਇਮਾਨ ਲੈ ਆਓ! ਖੁਦਾ ਦੀ ਕ਼ਸਮ ਮੁਹੰਮਦ (ﷺ) ਤਾਂ ਇੰਨਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ **ਗੁਰਬਤ** ਦਾ ਡਰ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ।

ਹਜ਼ੂਰ ਅਨਵਰ ਨੇ ਫ਼ਰਮਾਇਆ: ਕਈ ਵਾਰ ਕੋਈ ਸ਼ਖ਼ਸ ਸਿਰਫ਼ ਦੁਨੀਆ ਦੀ ਖ਼ਾਤਿਰ ਵੀ ਇਸਲਾਮ ਕਬੂਲ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਇਸਲਾਮ ਦੁਨੀਆ, ਅਤੇ ਜੇ ਕੁੱਝ ਦੁਨੀਆ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਉਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੇ **ਮਹਿਬੂਬ** ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਆਪ ﷺ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਕੱਲ ਦੇ ਲਈ ਕੋਈ ਸ਼ੈ ਬਚਾ ਕੇ ਨਾ ਰੱਖਦੇ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਨਬੀ ਕਰੀਮ ﷺ ਨੇ ਅਸਰ ਦੀ ਨਮਾਜ਼ ਪੜ੍ਹਾਈ ਅਤੇ ਛੇਤੀ ਛੇਤੀ ਘਰ ਤਸ਼ਰੀਫ਼ ਲੈ ਗਏ ਅਤੇ ਫਿਰ ਬਾਹਰ ਤਸ਼ਰੀਫ਼ ਲਿਆਏ। ਪੁੱਛਣ 'ਤੇ ਫ਼ਰਮਾਇਆ ਕਿ ਮੈਂ **ਸਦਕੇ** ਦੇ ਮਾਲ ਵਿੱਚੋਂ ਸੋਨੇ ਦਾ ਇੱਕ ਟੁਕੜਾ ਘਰ ਵਿੱਚ ਛੱਡ ਆਇਆ ਸੀ। ਮੈਂ ਨਾ-ਪਸੰਦ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇਹ ਰਾਤ ਭਰ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਮੌਜੂਦ ਰਹੇ ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਵੰਡ ਦਿੱਤਾ।

ਹਜ਼ਰਤ ਉਮਿ ਸਲਮਾ ਰਜ਼ਿ ਅੱਲਾਹੁ ਅਨਹਾ ਬਿਆਨ ਕਰਦੀ ਹਨ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਆਪ ﷺ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਤਸ਼ਰੀਫ਼ ਲਿਆਏ ਅਤੇ ਆਪ ﷺ ਦੇ ਚਿਹਰੇ ਦਾ ਰੰਗ ਬਦਲਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਮੈਂ ਸਮਝਿਆ ਕਿ ਕਿਸੇ **ਤਕਲੀਫ਼** ਜਾਂ ਦਰਦ ਦੀ ਵਜ੍ਹਾ ਨਾਲ ਅਜਿਹਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਮੈਂ ਅਰਜ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਐ ਅੱਲਾਹ ਦੇ ਰਸੂਲ! ਤੁਹਾਡੇ ਚਿਹਰੇ ਦਾ ਰੰਗ ਬਦਲਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਕੀ ਇਹ ਕਿਸੀ ਤਕਲੀਫ਼ ਦੀ ਵਜ੍ਹਾ ਨਾਲ ਹੈ? ਆਪ ﷺ ਨੇ ਫ਼ਰਮਾਇਆ ਕਿ ਨਹੀਂ, ਬਲਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸੱਤ **ਦੀਨਾਰਾਂ** ਦੀ ਵਜ੍ਹਾ ਨਾਲ ਹੈ ਜਿਹੜੇ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਆਏ ਸਨ ਅਤੇ ਰਾਤ ਲੰਘ ਗਈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਖਰਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਿਸਤਰੇ ਦੇ ਕੰਢੇ 'ਤੇ ਭੁੱਲ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਦ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਆਇਆ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਸਖ਼ਤ ਤਕਲੀਫ਼ ਹੋਈ ਹੈ।

ਹਜ਼ਰਤ ਮਸੀਹ ਮੌਉਦ ਅਲੈਹਿੰਸੁ ਸਲਾਮ ਫ਼ਰਮਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਆਂਹਜ਼ਰਤ ਸੱਲ-ਲੱਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ-ਵਸੱਲਮ ਦੀ ਇਹ ਹਾਲਤ ਸੀ ਕਿ ਆਪ ﷺ ਦੇ ਕੋਲ ਜੋ ਕੁੱਝ ਹੁੰਦਾ ਉਹ ਦਾਨ ਪੁੰਨ ਕਰ ਦਿਆ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਆਪ ﷺ ਬਹੁਤ **ਹਯਾ** ਵਾਲੇ ਸਨ। ਜਦ ਵੀ ਆਪ ﷺ ਕੋਲੋਂ ਕੁੱਝ ਮੰਗਿਆ ਜਾਂਦਾ, ਆਪ ﷺ ਅਤਾ ਫ਼ਰਮਾ ਦਿੰਦੇ। ਆਪ ﷺ ਅਤਾ ਕਰਨ ਦੇ ਲਿਹਾਜ਼ ਨਾਲ ਸਭ ਲੋਕਾਂ ਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ **ਸਖੀ** ਸਨ।

ਇੱਕ ਵਾਰ ਆਪ ﷺ ਦੇ ਕੋਲ 70 ਹਜ਼ਾਰ **ਦਿਰਹਮ** ਆਏ। ਇਹ ਮਾਲ ਇੱਕ ਚਟਾਈ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ। ਆਪ ﷺ ਇਹ ਮਾਲ ਵੰਡਣ ਦੇ ਲਈ ਖੜੇ ਹੋਏ। ਕੋਈ ਮੰਗਣ ਵਾਲਾ ਅਜਿਹਾ ਨਾ ਆਇਆ ਜਿਸ ਨੂੰ ਆਪ ﷺ ਨੇ ਖ਼ਾਲੀ ਹੱਥ ਵਾਪਿਸ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇ ਇਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਆਪ ﷺ ਨੇ ਸਾਰਾ ਮਾਲ ਵੰਡ ਦਿੱਤਾ।

ਹਜ਼ਰਤ ਉਸਮਾਨ ਰਜ਼ਿ ਅੱਲਾਹੁ ਅਨਹੁ ਨੇ ਨਬੀ ਕਰੀਮ ﷺ ਨੂੰ **ਅੰਗੂਰਾਂ** ਦਾ ਇੱਕ ਗੁੱਛਾ ਬ-ਤੌਰ ਤੋਹਫ਼ੇ ਦੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਬਿਆਨ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਖਜੂਰਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਗੁੱਛਾ ਸੀ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਫਿਰ ਇੱਕ ਮੰਗਣ ਵਾਲਾ ਆਇਆ ਤਾਂ ਆਪ ﷺ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਉਹ ਦੇ ਦਿੱਤਾ। ਫਿਰ ਹਜ਼ਰਤ ਉਸਮਾਨ ਰਜ਼ਿ ਅੱਲਾਹੁ ਅਨਹੁ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਦੀਨਾਰ ਵਿੱਚ ਖ਼ਰੀਦ ਲਿਆ। (ਉਹ ਗੁੱਛਾ ਜਿਹੜਾ ਆਪ ﷺ ਲਿਆਏ ਸਨ ਕੋਈ ਖ਼ਾਸ ਕਿਸਮ ਦਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਚੰਗੀਆਂ ਖਜੂਰਾਂ ਹੋਣਗੀਆਂ) ਆਪ ﷺ ਨੇ ਇੱਕ ਦੀਨਾਰ ਵਿੱਚ ਉਸ ਕੋਲੋਂ ਖ਼ਰੀਦ ਕੇ ਯਾਨੀ ਉਸ ਮੰਗਣ ਵਾਲੇ ਕੋਲੋਂ, ਦੁਬਾਰਾ ਨਬੀ ਕਰੀਮ ﷺ ਦੀ **ਖ਼ਿਦਮਤ** ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਫਿਰ ਉਹ **ਮੰਗਣ ਵਾਲਾ** ਦੁਬਾਰਾ ਆ ਗਿਆ ਤਾਂ ਆਪ ﷺ ਨੇ ਫਿਰ ਉਸ ਨੂੰ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਤਿੰਨ ਵਾਰ ਹੋਇਆ। ਹਜ਼ਰਤ ਉਸਮਾਨ ﷺ ਖ਼ਰੀਦਦੇ ਸਨ, ਨਬੀ ਕਰੀਮ ﷺ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਸਨ, ਉਹ ਮੰਗਣ ਵਾਲਾ ਦੁਬਾਰਾ ਆ ਕੇ ਮੰਗਦਾ ਸੀ, ਫਿਰ ਆਪ ﷺ ਉਸ ਨੂੰ ਦੇ ਦਿੰਦੇ ਸਨ। ਆਖ਼ਿਰਕਾਰ ਨਬੀ ਕਰੀਮ ﷺ ਨੇ ਨਰਮੀ ਨਾਲ ਉਸ ਮੰਗਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਫ਼ਰਮਾਇਆ ਕਿ ਐ ਫ਼ਲਾਣੇ! ਤੂੰ ਮੰਗਣ ਵਾਲਾ ਹੈਂ ਜਾਂ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ? ਤੂੰ ਮੰਗਣ ਆਇਆ ਹੈਂ, ਮੰਗਣ ਵਾਲੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਤੂੰ ਦਿਰਹਮ ਵੀ ਕਮਾਈ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈਂ, ਇਹ ਕਾਰੋਬਾਰ ਹੈ। ਆਪ ﷺ ਨੇ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਪਰ ਬੜੀ ਹਲੀਮੀ ਨਾਲ ਨਸੀਹਤ ਫ਼ਰਮਾਈ ਕਿ ਇਹ ਕੰਮ ਚੰਗਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਤੂੰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈਂ।

ਹਜ਼ਰਤ ਅਬਦੁੱਲਾਹ ਬਿਨ ਸਲਾਮ ਰਜ਼ਿ ਅੱਲਾਹੁ ਅਨਹੁ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਹਜ਼ਰਤ ਜ਼ੈਦ ਬਿਨ ਸੁਅਨਾ ਦੇ ਕਬੂਲੀਅਤਿ ਇਸਲਾਮ ਦਾ ਵਾਕਿਆ ਬਿਆਨ ਕਰਨ ਦੇ ਬਾਅਦ ਹਜ਼ੂਰ ਅਨਵਰ ਨੇ ਫ਼ਰਮਾਇਆ: ਇਹ ਹੈ ਆਪ ﷺ ਦਾ ਹੁਸਨਿ ਖੁਲਕ ਕਿ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਕਰਜ਼ ਲੈ ਕੇ ਇੱਕ ਕੌਮ ਨੂੰ ਭੁੱਖ ਤੋਂ ਮੁਕਤੀ ਦਵਾਈ ਬਲਕਿ ਆਪਣੇ ਅਖ਼ਲਾਕ ਨਾਲ ਇਕ ਯਹੂਦੀ ਆਲਿਮ ਨੂੰ ਵੀ ਮੁਸਲਮਾਨ ਬਣਾ ਲਿਆ।

أَلْحَمْدُ لِلَّهِ مُحَمَّدًا وَنَسْتَعِينُهُ وَنَسْتَغْفِرُهُ وَنُؤْمِنُ بِهِ وَنَتَوَكَّلُ عَلَيْهِ وَنَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شُرُورِ أَنْفُسِنَا وَمِنْ سَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا مَنْ
 يَهْدِيهِ اللَّهُ فَلَا مُضِلَّ لَهُ وَمَنْ يُضِلَّهُ فَلَا هَادِيَ لَهُ ﴿١﴾ وَنَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَنَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ ﴿٢﴾
 عِبَادَ اللَّهِ رَحِمَكُمُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَالْإِحْسَانِ وَإِيتَاءِ ذِي الْقُرْبَى وَيَنْهَى عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَالْبَغْيِ يَعِظُكُمْ لَعَلَّكُمْ
 تَذَكَّرُونَ أَدْرَأُوهُ لِيَسْتَجِبَ لَكُمْ وَلِيَذُكَّرَ اللَّهُ أَكْبَرُ ﴿٣﴾